

© O simplă întâmplare povestită de un fost diplomat. Acțiunea se petrece la București, în zilele fericite ale progresismului. Ca să precizăm, acum două luni.

La cinematograful fost Capitol (astăzi proprietate a unuia dintre diversele sovrom-eteetere) se anunță un film francez. Și nu se anunță în ziare, unde ar putea fi vorba de o eroare de tipar, ci pe afisele lipite pe fatada cinematografului. Cel care ne raportează cele de mai sus trece pe dinaintea cinematografului cu pricina, vede că se joacă un film francez, spune discret în gând : « în fine » și intră.

Imediat ce a intrat și-a dat seama că francez a căpătat niste foarte curioase inflexiuni guturale... foarte slave la auz. Pe afis se promitea un film cu Danielle Darrieux. După vreo zece minute de contemplare mută, diplomatul nostru nu vede nici urmă de Danielle Darrieux fiindcă aproape toți eroii filmului aveau niste respectabile mustăți, ceace nu constituie chiar... genul de roluri pe cari le joacă frumoasa actriță pariziană. De fapt se juca « Viata lui Lenin » ceace poate fi foarte instructiv, dar spectatorul de care vorbim, nu voia să se cultive. Iese din cinema. Acesta e un fel de a vorbi, pentru că la iesire un domn îl opreste și-l legitimează : « adică ce, nu-i plac filmele progresiste? »... Explicația ce a urmat nu a fost cu totul agreabilă pentru spectator. Trei zile mai târziu, povestitorul acestei pătani sosea la Paris ca să poată vedea un film francez, când asta se anunță pe afis....

© Fără exces de publicitate, muncind și pregătindu-și cu asiduitate programele, dirijorul român Edouard Lindenberg își deschide ferm un drum de consacrare în lumea muzicală pariziană. Dirijând Concertele Lamoreux la 29 (Gaveau) și 30 Ianuarie (Pleyel) cu un program eclectic ; d. Edouard Lindenberg s'a impus publicului printr-o descifrare pasionată a lui Brahms, Schuman, Tchaikovsky și Ottorino Respighi. La cel de al doilea concert, solist a fost d. R. Petrossian, un tânăr pianist, deasemeni român, de autentică înzestrare.

© CHICAGO. — Cunoscutul comic muzical Yonnelini își continuă cu mari succese turneele în America. Iată ce ne scrie din Chicago : « Ca să vă descriu imensa plăcere pe care am avut-o primind ziarul vostru cred, că nu-i nevoie. Vă dați seama că desi aceasta tară e splendidă și îmi dă toate satisfacțiile eu simt totuși lipsa slovei românești. Mă bucură, deasemeni, că BIRE a luat un nou format și că acum se prezintă foarte frumos. L-am citit și recitat de nenumărate ori. Acum câteva noutăți : am jucat la marile hoteluri și music-halluri din Chicago, Cincinnati, New-Port, Huntington, Minneapolis. Am jucat de câteva ori la televiziune în Chicago. Săptămâna viitoare plec în LAS VEGAS (Nevada) și apoi la LOS ANGELES ».

© Rumorarea publică vrea, de câte ori apare o celebritate, să i se caute imediat o cât de vagă origine românească. Dintre marile nume ale ecranului american, numai despre Edward G. Robinson și Silvia Sidney stim precis că sunt de obârșie iesenă. Citim într'un ziar de specialitate de peste ocean, că între candidații cu mari posibilități de a obține « Oscar », cea mai înaltă distincție cinematografică din lume, se află Jean Negulescu, regisorul filmului « Johnny Belinda ». Nu stim ce efect va produce dumneavoastră o astfel de știre, dar nouă ne... gădila teribil orgoliul!

© Le Palais de la Découverte de Paris a organizat o galerie permanentă consacrată l'Histoire des Sciences. Il y a cinq sections : langage, nombre, atome, cellule, optique. La section de l'Histoire du Nombre a été faite d'après les projets de P. Sergescu et R. Taton. L'inauguration de la section eut lieu le 15 janvier 1949, par une conférence de P. Sergescu sur l'Histoire du Nombre et du Calcul.

© La București s'a stins N.D. Cocea, fratele marelui comedien francez Alice Cocea și tatăl celor două vedete ale scenei românești : Dina și Tanti Cocea.

Creator al pamfletului în jurnalistica românească, N. D. Cocea și-a început de tânăr cariera, întemeiând în 1903 « FA-CLA » împreună cu Tudor Arghezi și Gala Galaction. Apoi, « Chemarea », « Flacăra », « Reporter », ziarele pe cari le-a animat N. D. Cocea, au marcat un moment în istoria publicisticii noastre.

Nedesculțit om de stânga, N. D. Cocea a preferat să cedeze complotului tăcerii. Protestatar permanent N. D. Cocea să putut găsi — numai întâmplător — alături de comunisti, doar atât timp cât acestora « nu li se văzuseră încă mustățile », cum spunea el însuși.

Ca romancier a publicat « Nea Naie » și « Fecior de slugă », cărți de o cuceritoare cruditate descriptivă și în cari este de admirat mai ales satira optimistă a societății românești dintre cele două războaie. « Vinul de viață lungă », început în închisoare, este un minunat elogiu al maturității.

Singura demnitate publică pe care a acceptat-o vreodată a fost aceea de Director general al teatrelor, în 1945, calitate în care activitatea lui s'a rezumat să puie bête în roatele normativelor progresiste, trimise de cei doi « responsabili » ai p.c.r.-ului : Alex. Sahighian, « un profesor de desen îndușosător de mediocru » și un oarecare Negreanu « de care n'a auzit decât mama lui », cum îi descria N. D. Cocea.

Epicurian de rasă, N. D. Cocea a fost dintre aceia cari pot scrie, penitru că au trăit din plin.

Vorbete lui de duh erau de o ironie acută, usturătoare. Despre Gh. Tătărescu a spus cândva că « e un băiat bun, dar simte nevoia să fie bun cu fiecare care vine la putere ».

Despre Petru Groza : « un patrician care vrea să devie cărnă ». Despre M. Rădeanu : « Vrea să fie ministru cu orice pret, dar și cu orice cost... »

În 1944 a prezentat la Teatrul Nostru o piesă, nu total izbită dar cu reale calități de replică. Piesa se numea « CANALIA ». Înainte de premieră ne-a spus : « când te gândesti că dacă o scria un om politic, cu titlul pe care-l are, putea fi autobiografic... »

S'a stins NENEA NICU ! Fie-i tărăna ușoară !

CONDAMNAREA UNOR FOSTI MINISTRI IN ROMANIA

© În ultimul proces al fostilor ministri din guvernul Antonescu au fost condamnați : Generalul Iosif Iacobovici, 8 ani temniță grea și 10 ani degradare civică.

Gheorghe Crețeanu, 10 ani temniță grea și 10 ani degradare civică.

Profesor I. Petrovici, 10 ani temniță grea și 10 ani degradare civică.

Alexandru Neagu, 8 ani temniță grea și 10 ani degradare civică.

Aurelian Pană, 10 ani închisoare și 10 ani degradare civică.

Atta Constantinescu, 5 ani închisoare și 10 ani degradare civică.

Gheorghe U. Docan, 5 ani temniță și 10 ani degradare civică.

General Gheorghe Potopeanu, 5 ani închisoare și 10 ani degradare civică.

Petre Nemoianu, 5 ani închisoare și 10 ani degradare civică.

Dumitru Negel, 10 ani temniță grea și 10 ani degradare civică.

Inginer Toma Ghitulescu, 5 ani închisoare și 10 ani degradare civică.

Amiral Nicolae Pais, 3 ani închisoare și 10 ani degradare civică.

Al C. Constant, 4 ani închisoare și 10 ani degradare civică.

Amiral Gheorghe Coslinski, 2 ani închisoare și 10 ani degradare civică.

General Radu Rosetti, 2 ani închisoare și 10 ani degradare civică.

Curtea a dispus confiscarea averilor tuturor celor condamnați.

Au fost achitați : inginer Pompiliu Nicolau și Ion Sandu.

© Ziarul sovietic Pravda s'a năpustit pe capul bietilor cronicari dramatici calificându-i « niste cosmopoliti degenerati și anti-patrioti ». Atât a fost suficient ca cea mai neagră panică să se manifeste la București.

© La Ateneul Roman a avut loc acum câteva zile un concert demonstrativ de muzică « decadentă ». Se arăta, cu efort de argumente progresiste că muzica occidentală este detracată prin influența jazz-ului.

La pian, cantau Teodor și Edgar Cosma. La conferință s'a căscat copios, dar la exemplificările muzicale, publicul s'a dovedit teribil de... decadent, aplaudând furtunos.

Ce vreți? e riscant să ridici un pic cortina de fer. Conferința trebuia să facă parte dintr-o serie, dar s'a renunțat la rest, prima fiind destul de concludentă...

KI-TSI-BOUCHE.